

สาระ: ลูกๆ ที่แสหวนลูกต้องทำตามศรัทธาและรับใช้ทั้งโลกและวัตถุธาตุเพื่อทำให้สิ่งเหล่านั้นบริสุทธิ์ แสดงหนทางสู่ความสุขและความสงบแก่ทุกคน

คำถาม: อะไรคือสิ่งที่ลูกๆ นั้นไม่มีความจำเป็น เมื่อลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะลิ้มแม้กระทั่งร่างกายของลูกเอง?

คำตอบ: รูปภาพ! เนื่องด้วยลูกต้องลิ้มภาพลักษณ์นี้(ร่างกาย)เหตุใดลูกจึงจำเป็นต้องมีรูปภาพเหล่านี้่อีกเล่า? คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อที่ปราศจากร่างและบ้านที่แสหวนของลูก รูปภาพเหล่านี้เป็นไปสำหรับเด็กเล็กๆ นั่นคือผู้ที่มาใหม่ ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงและตั้งใจให้ผู้อื่นจดจำระลึกถึง ทำธุรกิจของลูกต่อไปและฝึกฝนในการอยู่ในการจดจำระลึกถึงเพื่อที่จะกลับมาสาโทประธาน

เพลง: ฉันได้มาเพื่อปลุกโชคของฉัน

โอสมชานติ ลูกที่แสหวนเมื่อลูกได้ยินคำพูดเหล่านั้นในทันทีทันใดลูกก็ขนลุกด้วยความสุข ลูกๆ รู้ว่าลูกได้มาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในโชคของลูก โชคแห่งสวรรค์ของลูก! สิ่งนี้ไม่ได้พูดที่อื่นใด ลูกรู้ว่าลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของสวรรค์ของลูกจากพ่อ นั่นคือลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อสร้างสวรรค์ ลูกไม่ได้กำลังทำความเพียรพยายามเพียงเพื่อการกลายเป็นผู้อาศัยอยู่ในสวรรค์แต่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งที่สุดของสวรรค์ด้วยเช่นกัน พ่อผู้ประทานนิมิตของสวรรค์ในเวลานี้กำลังสอนเรา ลูกๆ ควรจะมีความสุขซึ่งนี้ ในเวลานี้บัคติกำลังมาถึงจุดจบ ได้กล่าวว่าพระเจ้ามาเพื่อยกระดับผู้ที่บัคติกเพราะพวกเขานั้นได้ติดกับอยู่ในโซ่ตรวนของราวัน มีมนุษย์มากมายผู้ที่ได้มีความคิดหลากหลาย ลูกได้มาเพื่อรู้จักวงจรโลกที่ได้หมุนไปอย่างชั่ววินรันตร์ ผู้คนของบาร์ตรู้ว่าพวกเขาเคยเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในโลกใหม่โบราณและพวกเขาในเวลานี้กลับมาเป็นผู้ที่อาศัยของโลกเก่า พ่อได้สร้างสวรรค์ โลกใหม่และราวันทำให้โลกนั้นกลายเป็นนรก ด้วยการทำตามคำแนะนำของบัพาดา ในเวลานี้ลูกกำลังสร้างโลกใหม่เพื่อตัวของลูกเอง ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ ใครกำลังสอนลูก? มหาสมุทรของความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เป็นผู้เดียวที่ได้รับการยกย่อง การยกย่องนั้นไม่สามารถร้องเพลงให้กับผู้อื่นใดนอกจากผู้เดียว เพียงท่านเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเราทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครจดจำโลกที่บริสุทธิ์ ในเวลานี้ลูกเข้าใจว่ามีโลกที่บริสุทธิ์เมื่อ 5000 ปีที่แล้วอย่างแท้จริง มีเพียงบาร์ตเท่านั้น ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดเคยอยู่ในความสงบ เราผู้ที่อาศัยอยู่ในบาร์ตเคยอาศัยอยู่ในดินแดนของความสงบ ผู้คนต้องการความสงบแต่ไม่มีผู้ใดเลยสามารถคงอยู่อย่างสงบที่นี้ นี่ไม่ใช่ดินแดนของความสงบ นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตนจากที่ที่เรามายุคทองคือดินแดนของความสงบ ไม่สามารถเรียกว่าเป็นดินแดนของความสงบ ที่นั้นลูกอยู่ในความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข ที่นั้นไม่ได้มีความวุ่นวายสับสน เมื่อลูกๆ สร้างความสับสนวุ่นวายที่บ้าน พวกเขาก็บอกให้เงียบ พ่อพูดว่า: ลูกดวงวิญญาณเป็นของดินแดนของความสงบและแล้วลูกได้มาอยู่ในดินแดนของการทะเลาะเบาะแว้งนี้ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกกำลังทำความเพียรพยายามอีกครั้งเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งที่สุดจากพ่อ โรงเรียนนี้ไม่ยิ่งหย่อน นี่คือนมหาวิทยาลัยของพ่อ พระเจ้านี้คือนมหาวิทยาลัยที่ใหญ่ที่สุดในโลก ทุกคนประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสงบและความสุขของเขาจากพ่อที่นี้ นี่ไม่ใช่เป็นคำยกย่องของผู้ใดยกเว้นพ่อผู้เดียว ไม่ได้มีคำยกย่องของบราห์มา เพียงเมื่อพ่อมาในเวลานี้และให้มรดกแก่ลูกและแล้วก็จะมีความสุขและเพียงความสุขเท่านั้น เพียงพ่อผู้เดียวที่ให้ความสงบและความสุขแก่ลูก เป็นเพียงคำยกย่องท่านผู้เดียว ไม่มีคำยกย่องผู้ใดในยุคทองและยุคเงิน ที่นั้นอาณาจักรก็ดำเนินไป ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกและทุกคนอื่นก็อยู่ในดินแดนของความสงบ ไม่มีคำยกย่องของผู้ใด แม้แต่พระคริสต์ผู้ก่อตั้งศาสนา ท่านต้องทำเช่นนั้น แม้ว่าท่านก่อตั้งศาสนาท่านก็ยังคงใช้ชาติเกิด ดังนั้นเป็นคำยกย่องใดกัน? มีคำยกย่องของเพียงผู้เดียวเท่านั้นผู้ที่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ประทานการหลุดพ้น ไม่ใช่ว่าท่านนั้นจดจำพระคริสต์หรือพระพุทธเจ้าฯลฯ เป็นพวกเขาผู้ที่ได้จดจำพระเจ้าผู้เดียวเป็นพ่อ ไม่มีใครได้รับการยกย่องในยุคทอง เป็นเมื่อศาสนาเริ่มขึ้นหลังจากนั้นผู้คนร้องสรรเสริญพ่อและบัคติกก็เริ่มขึ้น ละครได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร? เพียงเมื่อผู้ที่ได้กลายเป็นลูกของพ่อเท่านั้นที่จะเข้าใจว่าวงจรนั้นดำเนินต่อไปอย่างไร พ่อคือผู้สร้าง ท่านสร้างโลกใหม่ของสวรรค์ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนสามารถไปสวรรค์ได้ นัยสำคัญของละครต้องได้รับการเข้าใจด้วยเช่นกัน ลูกได้รับมรดกของความสุขของลูกจากพ่อ ในเวลานี้ทุกคนนั้นไม่มีความสุข ทุกคนต้องกลับบ้านและแล้วก็จะมีความสุข ลูกๆ ได้รับบทบาที่ดีมากแล้ว พ่อผู้ที่ได้รับคำยกย่องอย่างมากได้มาแล้ว และเป็นเวลานี้ที่ได้มานั่งอยู่เบื้องหน้าลูกอย่างเป็นส่วนตัวและกำลังอธิบายแก่ลูก ลูกทั้งหมดคือลูก พ่อ นั้นมีความสุขเสมอ ความเป็นจริงลูกไม่สามารถพูดสิ่งนี้ของพ่อ หากท่านเคยมีความสุข ท่านและแล้วก็จะกลายเป็นผู้ที่ไม่มีความสุขด้วยเช่นกัน บาบานั้นอยู่เหนือสิ่งทั้งหมดเหล่านั้น คำยกย่องของพ่อคือคำยกย่องของลูกในเวลานี้ด้วยเช่นกัน และแล้วในอนาคตคำยกย่องของลูกก็จะแตกต่างกัน เช่นที่พ่อคือมหาสมุทรของความรู้ ดังนั้นลูกจึงเป็นสิ่งนั้นด้วย ลูกมีความรู้ของวงจรโลกในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าพ่อคือมหาสมุทรของความสุขและที่ลูกได้รับความสุขอย่างมากมาจากท่าน ในเวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ในเวลานี้พ่อกำลังสอนลูกๆ ถึงวิธีที่จะทำกรรมที่สูงส่ง ในท่านองเดียวกันลักษมีและนารายณ์นี้อย่าง

แน่นอนที่ต้องเคยทำการกระทำที่ดีเช่นนั้นในชาติเกิดก่อนหน้านี้อันของเขาที่จะได้รับสถานภาพที่สูงเช่นนั้น ไม่มีใครในโลกที่เข้าใจว่าเขาได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของเขาได้อย่างไร พ่อพูดว่า: ลูกๆ ในเวลานี้กำลังกลายเป็นเช่นนั้น ได้เข้ามาในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยสูงส่งและลูกกำลังกลับมาเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง พ่อที่นั่งและอธิบายถึงปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปแก่ลูก ที่ซึ่งลูกได้กลายเป็นเช่นนั้น ท่านให้ศรัทธาแก่ลูกและดังนั้นลูกควรที่จะเข้าใจศรัทธา ด้วยศรัทธาที่ท่านทำให้ทั้งโลกรวมทั้งวัตถุต่างๆ นั้นสูงส่ง ในยุคทองทุกคนและทุกสิ่งนั้นสูงส่ง ไม่ได้มีความวุ่นวายหรือพายุใดๆ เลย ไม่ได้เป็นทั้งร้อนเกินไปหรือหนาวเกินไป เป็นฤดูใบไม้ผลิเสมอที่นั่น ลูกคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่งที่นั่น ผู้คนร้องเพลงว่าพระเจ้า(คุตรา) ก่อตั้งสวรรค์(บาอิส) ดังนั้นลูกควรทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ได้มีการจดจำมาเสมอว่า: ทำตามแม่และพ่อ เมื่อลูกจดจำพ่อของลูกบาปก็จะได้รับการปลดปล่อย เราดวงวิญญาณในเวลานี้ต้องกลับบ้านไปกับพ่อ ทำตามศรัทธาและแสดงหนทางแก่ทุกคน พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดคือผู้สร้างของสวรรค์ ในเวลานี้เป็นนรก อย่างแน่นอนที่ท่านจะต้องให้มรดกของสวรรค์ในนรก ในเวลานี้เรากำลังใช้ 84 ชาติเกิดของเราอย่างสมบูรณ์และแล้วเราก็จะใช้ชาติเกิดแรกของเราในสวรรค์ จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก นี่คือน้ำที่ลูกต้องกลายเป็น เรากำลังกลายเป็นเช่นลักษณะและนารายณ์อีกครั้ง ในความเป็นจริงไม่มีความจำเป็นใดๆ สำหรับรูปภาพเหล่านี้ ผู้ที่อ่อนแอสิ่งนี้ช้าแล้วช้าเล่าและเหตุนี้เองจึงต้องเก็บรูปภาพไว้บ้างแม้กระทั่งเก็บรูปภาพของกฤษณะ พวกเขาไม่สามารถจดจำกฤษณะโดยไม่มองดูเขา มีรูปภาพอยู่ในสติปัญญาของทุกคน ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะต้องแขวนภาพต่างๆ ไว้ คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องลิ้มรสชาติของตัวลูกเองด้วยเช่นกัน ลูกต้องลิ้มความสัมพันธ์ทั้งหมดรวมทั้งร่างกายของลูกเอง พ่อพูดว่า: ลูกคือคุรุษของผู้เป็นที่รักเดียว พ่อผู้เป็นที่รักพูดว่า: เฝ้าแต่จดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สภาพของลูกควรที่จะเป็นเช่นนั้นว่าเมื่อลูกจากร่างของลูก ลูกจะเข้าใจว่าลูกกำลังจากโลกเก่านี้และกำลังไปหาพ่อ 84 ชาติเกิดของลูกได้ถึงตอนจบแล้วและในเวลานี้จะต้องกลับไป บาบาสอนลูกแล้วว่า: จดจำพ่อ! ก็เท่านั้นเอง เพียงแต่จดจำพ่อและบ้านที่แสนหวาน ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกนั้นเคยเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและลูกได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูกและดังนั้นลูกจึงต้องนำร่างกายมาใช้ ขณะที่เล่นบทบาทของลูก ลูกก็ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ร่างกายนี้คือรองเท้าเก่า ในเวลานี้ดวงวิญญาณกำลังกลับมาบริสุทธิ์ ร่างกายที่บริสุทธิ์ไม่สามารถรับได้จากที่นี่ ในเวลานี้เราดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน ก่อนอื่นเราจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง และแล้วหลังจากการแต่งงาน เราก็จะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ผู้คนไม่รู้ว่ใครคือราเดและกฤษณะ แต่ละคนได้มาจากอาณาจักรที่แยกต่างหากและแล้วเขาก็แต่งงาน ลูกๆ ได้เห็นพิธีแต่งงานในการเข้ามา ในตอนเริ่มต้นลูกได้มีนิมิตมากมายเพราะว่าบทบาทได้ทำให้ลูกมีแต่ความสุขอยู่ต่อไปในปากีสถาน ในตอนสุดท้ายจะมีเพียงความก้าวร้าวรุนแรงเท่านั้น จะมีแผ่นดินไหวมากมาย ลูกจะเฝ้าแต่ได้นิมิต ลูกแต่ละคนก็จะมาและรู้ว่าสถานภาพใดที่ลูกจะได้รับ ในเวลานั้นผู้ที่ได้ศึกษาน้อยก็จะเสียใจอย่างมากมาย พ่อจะพูด: ลูกจะไม่ศึกษาเล่าเรียนหรือลูกจะไม่สอนผู้อื่น! ลูกไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน เป็นด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกสามารถจะกลับมาสาโทประธานเป็นพ่อผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: เฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและอัลลอยต์ในลูกจะถูกขจัดไป! ต้องทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกอาจจะทำธุรกิจของลูกต่อไป ฯลฯ จะต้องมีการกระทำแต่โดยยะของสติปัญญาของลูกควรที่จะเชื่อมโยงกับที่นั่น เป็นที่ที่ลูกได้กลับมาสาโทประธานจากทาโมประธาน ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกจดจำพ่อ เพียงเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลกลใหม่ได้ พ่อไม่ได้ให้ความยากลำบากใดๆ แก่ลูกเลย ท่านกำลังแสดงให้เห็นถึงวิธีที่ง่ายตายอย่างยิ่ง ในการที่จะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข จงจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ในเวลานี้เพียงแต่จดจำพ่อ: บาบาคือดวงดาวด้วยเช่นกัน ผู้คนเชื่อว่าเพราะท่านคือผู้ทรงอำนาจและสว่างมาก พ่อพูดว่า: พ่อคือเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้ของมวลมนุษย เพราะพ่อคือเมล็ด พ่อก็รู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ ลูกไม่ได้เป็นเมล็ด พ่อเป็นเมล็ดและเหตุนี้เองพ่อจึงได้ถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรของความรู้ ท่านคือเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้ของมวลมนุษยและดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านรู้ว่าจะจรโลกเฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร ฤาษีและมุนีไม่ได้รู้ถึงผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง หากลูกๆ(พวกเขา)รู้สิ่งนี้ก็จะไม่ได้ใช้เวลานานสำหรับพวกเขาที่จะไปหาท่าน อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดที่รู้ถึงหนทางที่จะไปถึงพ่อ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะไปยังโลกที่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: เอาชนะตัณหาหาคะ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด! เป็นด้วยสิ่งนี้เป็นต้นเหตุของความทุกข์จากเวลาของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ ท่านอธิบายแก่ลูกๆ อย่างดีมาก ไม่ได้มีความยากลำบากใด ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อและมรดกของลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ นั่นคือด้วยโยคะที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ใน 1 วินาทีลูกได้รับอำนาจในการปกครองจากพ่อ แม้ว่าลูกๆ จะไปสู่สวรรค์ ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในสวรรค์ ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกต้องไปสู่สวรรค์ ด้วยการไถ่เงินเพียงเล็กน้อยผู้คนจะเข้าใจว่าพ่อได้มาแล้ว แม้เวลานี้ผู้คนพูดว่าเป็นสงครามมหาการณะเดียวกันนั้น อย่างแน่นอนที่จะต้องเป็นพ่อผู้ที่ได้สอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกต้อง

เฝ้าแต่ปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้น ผู้คนที่ตื่นขึ้นมากมายก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ต้องมีการทำความเพียรพยายาม ไม่ใช่ทุกคนสามารถเป็นผู้ที่เพียรพยายามประเภทเดียวกัน นี่คือโรงเรียนที่สำคัญมาก นี่คือมหาวิทยาลัยโลก ทั้งโลกต้องถูกทำให้เป็นดินแดนของความสุขและดินแดนของความสงบ ลูกเคยเห็นครูเช่นนั้นไหม? ทั้งโลกถูกเรียกว่าเป็นจักรวาล เป็นพ่อเท่านั้นที่ทำให้มนุษย์ทั้งหมดของจักรวาลสาโทประธาน นั่นคือท่านเท่านั้นที่สร้างสวรรค์ การเฉลิมฉลองทั้งหมดนั้นเป็นการเฉลิมฉลองในหนทางของบักดีที่ได้อ้างถึงในเวลานี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ไม่ได้มีการเฉลิมฉลองในยุคทองหรือยุคเงิน ที่นั่นพวกเขาเพียงได้มีประสบการณ์ของรางวัลเท่านั้น การเฉลิมฉลองทั้งหมดนั้นเฉลิมฉลองที่นี้ โสลีและดูริยาคือประเด็นของความรู้ การเฉลิมฉลองนั้นเป็นการฉลองของทุกสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในอดีต ในขณะที่พวกเขานั้นเป็นของเวลานี้ โสลินันก็ได้กล่าวถึงเวลานี้ด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งได้สำเร็จเสร็จสิ้นใน 100 ปีของวงจร แม้ทั้งโลกนั้นก็จะกลับมาใหม่ ลูกเข้าใจว่าลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของสวรรค์ของลูกหลายครั้งและแล้วลูกได้สูญเสียไป ลูกมีความสุขที่ลูกนั้นกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่ออีกครั้ง ลูกต้องแสดงหนทางให้ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ตามละครสวรรค์อย่างแน่นอนจะต้องถูกสร้างขึ้นมา เช่นที่เป็นกลางคืนหลังจากกลางวันและเป็นกลางวันหลังจากกลางคืน เช่นเดียวกัน อย่างแน่นอนที่จะต้องมียุคทองหลังจากยุคเหล็ก กลองของความสุขจะถูกตีขึ้นในสติปัญญาของลูกที่แสนหวานที่สุด ในเวลานี้เวลากำลังมาถึงจุดสิ้นสุดและเรากำลังไปสู่ดินแดนของความสงบ นี่คือชาติเกิดสุดท้าย ความทุกข์ของกรรมก็กลับมาเบียดด้วยความสุขด้วยเช่นกัน บางบัญญัติกรรมก็จะต้องถูกสะสางด้วยความทุกข์ทรมานและบ้างก็ด้วยพลังของโยคะ พ่อให้ความอดกลั้นแก่ลูกๆ เวลาของความสุขอย่างสม่ำเสมอของลูกกำลังมา ลูกต้องทำธุรกิจของลูกต่อไป ฯลฯ เพราะลูกต้องการเงินเพื่อหาเลี้ยงชีพสำหรับร่างกายของลูก บาบ่าได้อธิบายแล้วว่านักธุรกิจนั้นได้กินเงินบางส่วนไว้เพื่อการทำทาน พวกเขาเชื่อว่าหากพวกเขาได้สะสมทรัพย์สมบัติอย่างมากมาย เขาก็จะสามารถที่จะทำบุญได้อย่างมากมายกว่า ที่นี้ด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: หากใครบางคนเพียงแต่ให้ 2 ไพชาในการกลับคืนมา เขาก็จะได้รับอย่างมากถึง 21 ชาติเกิด ก่อนหน้านั้นลูกเคยที่จะได้รับกลับคืนมาในชาติถัดไปของสิ่งใดก็ตามที่ลูกเคยทำทานและทำบุญ ในเวลานี้ลูกได้รับผลตอบแทนสำหรับ 21 ชาติเกิด ก่อนหน้านั้นลูกเคยให้แก่ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ในเวลานี้ลูกเข้าใจว่าทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย ในเวลานี้พ่อได้มาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ดังนั้นใช้ทุกสิ่งสำหรับงานนี้และลูกจะได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิด ก่อนหน้านั้นลูกเคยให้ในทางอ้อม ขณะที่ในเวลานี้ลูกให้ในทางตรง ทุกสิ่งอื่นของลูกนั้นกำลังถูกทำลาย บาบ่าเฝ้าแต่บอกลูกว่า: หากลูกมีเงินทองจงเปิดศูนย์ แคเขียนคำพูดว่า: กิตะพาทขาลาที่แท้จริง พระเจ้าพูด: จดจำฉันผู้เดียวและมรดกของลูกอย่างสม่ำเสมอ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดขนมัสตักกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลับมาเป็นผู้ที่มีค่าต่อค่ายกย่องเช่นเดียวกับพ่อ จงทำตามพ่อ
2. นี่คือชาติเกิดสุดท้าย ในเวลานี้ลูกต้องกลับบ้านดังนั้นกลองของความสุขควรจะต้องอยู่ภายในลูก สะสางความทุกข์ทรมานทั้งหมดของกรรมในความสุขด้วยคาร์มาโยคะ นั่นคือด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ละเอียดอ่อนผู้ที่เห็นการพิสูจน์ทางปฏิบัติของพลังของจิตใจผ่านสายใยและความสัมพันธ์ของลูก เช่นที่ลูกสามารถเห็นการพิสูจน์ทางปฏิบัติของพลังของคำพูดและการกระทำ เช่นเดียวกันเพื่อที่จะเห็นการพิสูจน์ทางปฏิบัติของพลังที่มีพลังมากที่สุดคือพลังของความสงบ ให้สายใยและความสัมพันธ์ของเขาเหล่านั้นชัดเจนอย่างสม่ำเสมอกับบัพาดา สิ่งนี้ถูกเรียกว่าพลังของโยคะ ดวงวิญญาณผู้ที่มีพลังโยคะเช่นนั้นสามารถทำให้ดวงวิญญาณผู้ที่มีร่างกายที่อยู่ห่างไกลได้สัมผัสกับการปรากฏให้เห็นโดยส่วนตัว พวกเขาสามารถปลุกดวงวิญญาณและเปลี่ยนแปลงพวกเขาเหล่านั้น นี่คือนานรับใช้ที่ละเอียดอ่อนและเพื่อมีความสำเร็จนี้ลูกต้องเพิ่มพลังสมาธิ

คติพจน์: เพียงผู้ที่ใช้สมบัติของพวกเขาทั้งหมดในหนทางที่มีค่าคือดวงวิญญาณผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่

*** โอมซานติ ***